

Božie cesty

Byť otvorený prijať v živote všetko ako Božiu vôľu

Predstavte si učiteľa matematiky, ktorý nevie násobilku, alebo chemika, ktorý nepozná vzorce, poľnohospodára, ktorý nevie, kedy siať, zberať, orať atď. Je to dostatočne absurdné?

Asi takto vnímali učeníci, nevynímajúc Petra, Ježišovo vyhlásenie, ktoré sme počuli v dnešnom úryvku z Markovho evanjelia: „**Syn človeka musí mnoho trpieť, starší, veľkňazi a zákonníci ho zavrhnú, zabijú ho, ale on po troch dňoch vstane z mŕtvych**” (Mk 8,31).

Predstava Mesiáša bola vtedy spojená s politickou a územnou slobodou Izraela. Mesiáš príde, porazí Rimanov, a najmä ich pohanskú helénsku kultúru, a nastolí vládu Židov, ako kedysi v čase Dávida a Šalamúna. Mesiáš a trpieť? Absurdné! A predsa, opäť sa potvrdilo slovo, ktoré Boh povedal ústami proroka Izaiáša: „**Moje myšlienky nie sú vaše myšlienky a vaše cesty nie sú moje cesty - hovorí Pán. Ako sú nebesá vyvýšené nad zem, tak sú moje cesty vysoko od vašich ciest a moje myšlienky od vašich myšlienok**” (Iz 55,8-9). A tak sme svedkami, ako apoštol Peter síce vyznáva, že Ježiš je Mesiáš, ale súčasne ho odhovára od jeho poslania, ktoré mu dal Otec. Preto ho Ježiš nekompromisne nazýva satanom, teda Božím odporcom.

Nie je to niekedy tak aj s nami? Na jednej strane sa modlíme, prinášame obety, postíme sa, pomáhame bližnému a myslíme si, akí sme už dokonalí. Ale na druhej strane nedokážeme prijať nezdar v práci, pokorenie od šéfa, smrť niekoho blízkeho. Naše vnútro sa búri, lebo to nezapadá do našich predstáv o Bohu, o Božej láske.

Učme sa od Jóba, ktorého Boh dovolil satanovi skúšať. Keď sa dozvedel, že mu ukradli stáda, že mu zahynuli synovia a dcéry, povedal: „**Nahý som vyšiel z lona svojej matky a nahý sa ta vrátim. Pán dal, Pán vzal, nech je Pánovo meno zvelebené**” (Jób 1,21)! A keď dostal malomocenstvo, svojej žene, ktorá ho nahovárala, aby prekliat Boha povedal: „**Hovoriš, ako len hlúpe ženy hovoria. Azda máme len dobré brat' od Pána, a zlé prijať by sme nemali**” (Jób 2,10)? Jób bol nakoniec za svoju vernosť Bohom odmenený. Súčasne nás učí základnej pravde: „**tým, čo milujú Boha, všetko slúži na dobré**” (Rim 8,28).

Isteže je to ťažké a nie je to záležitosť jednej modlitby, jedného dňa, ba ani roka. Je to proces neustálej otvorenosti voči Božiemu hlasu, ktorý sa nám prihovára nielen v ústnej modlitbe, ale aj v udalostiach všedného dňa. Pýtajme sa preto: Čo mi chceš Pane týmto povedať? „**Hovor, tvoj sluha počúva**” (1Sam 3, 10)! Začnime teraz a tu. Začnime dnes!

Amen.